

საქმე #140100118002750414
საქმე #1/503-18 (011061118001)



გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

27 ივნისი, 2019 წელი
გორი

ქ.

გორის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - გერმანე დადეშქელიანი
სხდომის მდივანი - თამარ მაზანაშვილი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ო----- ხ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - დ----- კ----- (დაბადებული 1-----, კ/ნ-----, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები გ-----)

კვალიფიკაცია: სისხლის სამართლის კოდექსის 160-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი (ბრალდების ორი ეპიზოდი), 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი

სხდომის სახე - ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

1. ბრალდების არსი:

1.1. 2018 წლის 2 სექტემბერს, ღამით, დ----- კ-----მ ჩაამტვრია გ-----
---ში მდებარე ე----- ა-----ის სააგარაკე სახლის ფანჯრის მინა და მფლობელის
ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შევიდა შიგნით, რითაც დაარღვია ე----- ა-----
---ის ბინის მფლობელობის ხელშეუხებლობა;

1.2. 2018 წლის 3 ნოემბერს, დაახლოებით 20 საათზე, გ-----ში
მდებარე თ----- ჯ-----ის საცხოვრებელ სახლში მთვრალმა დ----- კ-----მ დედას - ე---
--- ლ-----ს რამდენჯერმე დაარტყა ხელი სახესა და ტანზე, რის შედეგად ე---
--- ლ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ამავე დროს, დ----- კ-----მ თ-----
ჯ-----ს ორჯერ დაარტყა ხელი სახეში, რის შედეგადაც თ----- ჯ-----მა განიცადა
ფიზიკური ტკივილი და მიიღო ჯანმრთელობის დაზიანება;

1.3. 2018 წლის 6 ნოემბერს, დაახლოებით 01 საათზე, კვლავ თ----- ჯ-----ის საცხოვრებელ სახლში მთვრალმა დ----- კ-----მ დედას - ე----- ლ-----ს რამდენჯერმე დაარტყა ხელი სახესა და ტანზე, რის შედეგადაც ე----- ლ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ამავე დროს, დ----- კ----- თ----- ჯ-----ს დანით დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, რა დროსაც თ----- ჯ-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ბინაში მფლობელის ნების საწინააღმდეგოდ უკანონოდ შესვლა; ოჯახის წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი; ცემა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი; სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლომ შეისწავლა და გამოიკვლია წარმოდგენილი მასალები და მიაჩნია, რომ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად არ დასტურდება დ----- კ-----ის მიერ დედის - ე----- ლ-----ის მიმართ ძალადობის არცერთი ეპიზოდი (სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი) და თ----- ჯ-----ის მიმართ მუქარის (სსკ-ის 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი) ფაქტი. ამასთან, უტყუარად არის დადასტურებული ბრალდებულის მიერ სსკ-ის 160-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა (ე----- ა-----ის ბინის მფლობელობის ხელშეუხებლობის დარღვევა) და 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (თ----- ჯ-----ის ცემა) გათვალისწინებული ქმედებების ჩადენა, კერძოდ:

3.2. დაზარალებულმა თ----- ჯ-----მა განმარტა, რომ დ----- კ-----ის დედა არის მისი კარგი მეგობარი, შესაბამისად, დ----- კ----- მიღებული ჰყავდა შვილივით. 2018 წლის 3 ნოემბერს დ----- კ----- და ე----- ლ-----ი იყვნენ მასთან სახლში. დ----- კ----- აგრესიული იყო დედის მიმართ. ესაუბრებოდა ხმამაღლა და აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. შემდეგ ხელითაც შეეხო დედას - მკლავებში მოკიდა ხელი და შეანჯღრია (მოწმე განმარტავს, რომ ე----- ლ-----ს ეტკინებოდა). თ----- ჯ-----ი შეეცადა გაშველებას, რა დროსაც დ----- კ-----მ მასაც „შემთხვევით“ დაარტყა ხელი მარცხენა თვალთან. ამასთან გააფრთხილა, რომ თუ კვლავ ჩაერეოდა, ისევ დაარტყამდა. დარტყმის შედეგად თ----- ჯ-----მა იგრძნო ტკივილი. მას „გაუშავდა“ ის ადგილი, სადაც ბრალდებულმა დაარტყა. 2018 წლის 6 ნოემბერს ე----- ლ-----ი და დ----- კ----- კვლავ ესტუმრნენ მას. დ----- კ----- აგრესიული იყო დედის მიმართ, აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას, თუმცა ფიზიკური შეურაცხყოფა არ მიუყენებია, მხოლოდ მკლავებში მოკიდა ხელი. თ----- ჯ-----მა შენიშვნა მისცა დ----- კ-----ს - მის სახლში დედამისს ასე ნუ ექცეოდა. დ----- კ-----მ მას უთხრა - „თუ არ გაჩერდები, მეორედაც დაგიშავდება“

სახეო“, რის გამოც თ----- ჯ-----მა დარეკა „112“-ში. დ----- კ----- მას არ დამუქრებია მოკვლით, არც დანა ჰქონია (2019 წლის 16 მაისის სხდომის ოქმი);

3.3. დ----- კ-----ის დედამ, დაზარალებულმა ე----- ლ-----მა უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე ახლო ნათესავის წინააღმდეგ (2019 წლის 11 აპრილის სხდომის ოქმი);

3.4. მოწმე ო---- ს-----მ განმარტა, რომ არის თ----- ჯ-----ის მეზობელი. 2018 წლის 3 ნოემბერს იგი იმყოფებოდა თ----- ჯ-----თან, სადაც იმყოფებოდნენ აგრეთვე ე----- ლ-----ი და დ----- კ----- და საუბრობდნენ. რამდენიმე საათის შემდეგ ო---- ს----- გამოვიდა თ----- ჯ-----ის სახლიდან. ცოტა ხანში გაიგო ყვირილის ხმა და უკან მიბრუნდა. დ----- კ----- დედას ურტყამდა. თ----- ჯ-----ი მათ შორის ჩადგა, დ----- კ-----ს ეუბნებოდა - „ნუ სცემო“. დ----- კ-----მ მასაც მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა - დაარტყა მარცხენა მხარეს, რა დროსაც თ----- ჯ-----ი წაბორძიკდა და დაჯდა სკამზე. ო---- ს-----მ იგი „მოასულიერა“, რის შემდეგაც დ----- კ-----მ კვლავ დაარტყა მას სახის მარცხენა მხარეს. მეორე დღეს თ----- ჯ-----ს მარხენა მხარე დალურჯებული ჰქონდა. 6 ნოემბერს თ----- ჯ-----თან კვლავ მივიდნენ ე----- ლ-----ი და დ----- კ-----. იქ იმყოფებოდა აგრეთვე ო---- ს-----. მათ ერთად ისადილეს, რის შემდეგაც ო---- ს----- დაბრუნდა სახლში და დაიძინა. მან თ----- ჯ-----ის სახლიდან გაიგონა ყვირილის ხმა, მაგრამ მათთან არ შესულა (2019 წლის 11 აპრილის სხდომის ოქმი);

3.5. დაზარალებულმა ე----- ა-----ემ განმარტა, რომ გ-----ში აქვს სახლი, რომელიც აუქციონის წესით შეიძინა. მას მეზობელმა ე----- კ-----მა ტელეფონით შეატყობინა, რომ სახლის ყოფილი მფლობელის - ნ---- ა-----ის ძმამ ქვით ფანჯარა ჩაამტვრია და აღნიშნულ სახლში შევიდა. მანამდე მას რამდენჯერმე დაურეკა დ----- კ-----მ, უთხრა, რომ ნ---- ა-----ის ძმა იყო და სახლიდან თავისი ნივთების წაღება სურდა, თუმცა სახლში არსებულ ნივთებზე ე----- ა-----ეს პასუხისმგებლობა ჰქონდა ნ---- ა-----ის წინაშე, რადგან მისთვის ცნობილია, რომ ნივთები ეკუთვნოდა ნ---- ა-----ს და დ----- კ-----ს მათ ვერ მისცემდა. ამასთან, იგი არ ყოფილა ბინის თანამესაკუთრე და არც ბინის გადაბარების პროცესს დასწრებია. დ----- კ-----მ იცოდა, რომ ბინის მესაკუთრე ე----- ა-----ე იყო. ე----- ა-----ეს მისთვის იქ შესვლის ნება არ მიუცია. როდესაც ატენში მდებარე სახლში მივიდა, ნახა, რომ ფანჯარა ჩამტვრეული იყო, ნივთები - არეული და იყო სისხლის კვალი. დაზარალებულს, გარდა შუშის ჩამტვრევით მიყენებული ზიანის ანაზღაურებისა, სხვა პრეტენზია ბრალდებულის მიმართ არ აქვს (2019 წლის 17 ივნისის სხდომის ოქმი);

3.6. მოწმე ე----- კ-----მა განმარტა, რომ ცხოვრობს გ-----ში, ე----- ა-----ის სახლის მეზობლად. 2018 წლის 2 სექტემბერს, ღამით გაიგონა მინის მსხვრევის ხმა. გარეთ გამოსულმა დაინახა, რომ დ----- კ----- იდგა ე----- ა-----ის სახლის აივანზე და ხის ნაჭრით ამტვრევდა ფანჯრის მინას. ე----- კ-----ის შეკითხვაზე მან უპასუხა, რომ სახლიდან თავისი ნივთებისა და საბუთების გატანა უნდოდა. მინის გატეხვის შემდეგ დ----- კ-----მ გააღო ფანჯარა და

გადავიდა სახლში. 10 წუთის შემდეგ გადმოვიდა ფანჯრიდან - „ჩემი ნივთები ავიღე და მივდივარ“. მინის გატეხვისას დ----- კ-----მ მიიღო დაზიანება - ხელი ჰქონდა გაჭრილი და სისხლი მოსდიოდა. სისხლი იყო სახლის აივანზეც. აღნიშნული ფაქტის შესახებ ე---- კ-----მა ტელეფონით შეატყობინა ე----- ა-----ეს (2019 წლის 28 მარტის სხდომის ოქმი);

3.7. ბრალდებულმა დ----- კ-----მ აღიარა ე----- ა-----ის ბინაში შესვლისა და თ----- ჯ-----ისათვის განზრახ ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტი, ხოლო მის მიმართ მუქარა და დედის - ე----- ლ-----ის ცემა - უარყო (2019 წლის 23 მაისის სხდომის ოქმი);

3.8. სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის შესაბამისად, თ----- ჯ-----ს 2018 წლის 6 ნოემბერს, 11:43 საათზე აღენიშნებოდა სისხლნაჟღერებები. დაზიანებები მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით და ერთად და ცალ-ცალკე მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს (ს.ფ. 220-221); ე----- ლ-----ის მიმართ ჩატარებული სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, მას ფიზიკური დაზიანება არ აღენიშნებოდა (ს.ფ. 216-217);

3.9 ამდენად, თ----- ჯ-----ის მიმართ დ----- კ-----ის მუქარა არ დასტურდება არცერთი პირდაპირი მოწმის ჩვენებით, რომ არაფერი ვთქვათ მის მიერ მუქარის რეალურად აღქმაზე, რაც სსკ-ის 151-ე მუხლის შემადგენლობის აუცილებელი ნიშანია. რაც შეეხება ე----- ლ-----ისათვის ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტს, ამას ადასტურებენ თ----- ჯ-----ი და ო---- ს-----, მაგრამ სსკ-ის 126¹-ე მუხლის შემადგენლობის აუცილებელი ნიშანი - ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, არ დასტურდება არცერთი უტყუარი მტკიცებულებით: სასამართლო სხდომაზე ბრალდებულმა უარყო დედისათვის ფიზიკური შეურაცხყოფის ფაქტი. როგორც აღინიშნა, დაზარალებულმა ე----- ლ-----მა უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე და ასეთ პირობებში, ცალკეულ შემთხვევაში შესაძლოა სასამართლომ სხვა მტკიცებულების საფუძველზეც დაადგინოს ფიზიკური ტკივილის არსებობა, თუმცა ამჯერად **სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით** დაზარალებულს სხეულზე რაიმე დაზიანება არ აღენიშნება. ერთადერთი მტკიცებულება, რაც ფიზიკურ ტკივილზე მიაწოდებს, მხოლოდ მოწმის ვარაუდია. ამრიგად, მოცემულ შემთხვევაში ფიზიკურ ტკივილთან დაკავშირებით საკითხის უტყუარად დადგენა შეუძლებელია. ყველა სხვა მოწმის ჩვენება, როგორც ე----- ლ-----ის ცემის, ისე - თ----- ჯ-----ის მიმართ მუქარის ნაწილში - ირიბია.

3.10 თ----- ჯ-----ის ცემა და ე----- ა-----ის ბინის მფლობელობის ხელშეუხებლობის დარღვევა უტყუარად დადასტურებულია გამოკვლეული მტკიცებულებებით. გარდა თვითმხილველი მოწმისა (ო---- ს-----), თ----- ჯ-----ასათვის ხელის განზრახ დარტყმას ადასტურებს ბრალდებულიც.

დაზარალებულმა განმარტა, რომ ამის შედეგად განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნული დასტურდება სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნითაც. ასევე თვითმხილველი მოწმე - ე---- კ-----ი ადასტურებს ე----- ა-----ის ბინაში დ----- კ-----ის შესვლის ფაქტს. დაზარალებული აღნიშნავს, რომ თავის სახლში შესვლის ნება ბრალდებულისათვის არ მიუცია, რასაც ადასტურებს ბრალდებულიც.

3.11. ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, დ----- კ----- უნდა გამართლდეს ე----- ლ-----ის მიმართ ძალადობის ორივე ეპიზოდსა და თ----- ჯ-----ის მიმართ მუქარის ნაწილში. იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი თ----- ჯ-----ის ცემისა და ე----- ა-----ის ბინის ხელშეუხებლობის დარღვევის ბრალდების ნაწილში.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. დ----- კ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი ან დამამძიმებელი გარემოება არ აქვს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1 სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს დ----- კ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს - მის აღიარებას, სოციალურ და ეკონომიურ პირობებს, წარსულს (არ არის ნასამართლევი -ნასამართლობა გაქარწყლებული აქვს). ამასთან, სასამართლო მხედველობაში იღებს ბრალად შერაცხული ქმედებების გარემოებებსა და ხერხს - მან ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა 78 წლის ქალს და მფლობელის არაერთი უარის მიუხედავად, შევიდა მის საცხოვრებელ ბინაში;

5.2 ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სსკ-ის 39-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით დადგენილი სასჯელის მიზნების, მათ შორის - ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების - მისაღწევად აუცილებელია დ----- კ-----ის საზოგადოებისაგან იზოლაცია, თუმცა სასჯელის მინიმალურთან მიახლოებული ზომის გამოყენებით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა სსსკ-ის 81-ე, 255-ე, 258-260-ე, 269-270-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

დ----- კ----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა (ბრალდების ორი ეპიზოდი) და 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში;

დ----- კ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, 160-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და მიესაჯოს:

- სსკ-ის 126-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით – 9 (ცხრა) თვით თავისუფლების აღკვეთა;
- სსკ-ის 160-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 9 (ცხრა) თვით თავისუფლების აღკვეთა;

სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელთა შთანთქმის წესის გამოყენების შედეგად **დ----- კ-----ს საბოლოოდ მიესაჯოს 9 (ცხრა) თვით თავისუფლების აღკვეთა;**

მსჯავრდებულ **დ----- კ-----ს** სასჯელის მოხდა დაეწყოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 6 ნოემბრიდან;

ნივთიერი მტკიცებულება - ხელის ანაბეჭდი დაქტილოფირზე - შენახულ იქნეს შესაბამის მონაცემთა ბაზაში, ხოლო - მინის ნამტვრევები, ანაწმენდები, ხის ნაჭერი, სისხლის ნიმუში და დანა - განადგურდეს;

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას. იგი შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, გორის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

გ. დადეშქელიანი